

vraag, welke prof. Vischer ter sprake brengt: hoe heette Erasmus?

Eene dwaze vraag zal menigeen zeggen. Hij heette Desiderius Erasmus en die naam is niets dan eene vertaling van Geert Geertsz of Gerard Gerardsz., het eerste is Latijn en het tweede Grieksch. Dat plachten de geleerden van die dagen zoo te doen. Deze waarheid kan men in ieder schoolboek reeds vinden. Perizonius heette eigenlijk Voorbroek, Oecolampadius Hausschein, Capnio Reuchlin enz. enz.

Tot nog toe heeft men dezen oorsprong van »Desiderius Erasmus» geloovig aangenomen, vooral omdat het vaak niet gemakkelijk is op te diepen, hoe de auteurs van school- of leerboeken, die alles zoo zeker en vast weten, aan hunne wijsheid gekomen zijn. Dit valt des te moeilijker, omdat zij de loffelijke gewoonte hebben, elkander na te schrijven, zonder ooit te vragen, hoe de een of ander, aan wiens hand zij gaan, is te weten gekomen, wat hij meende te moeten boeken.

Nu blijkt uit een schrijven van Paus Leo X aan Ammonius, door prof. Vischer medegedeeld, dat Erasmus zelf vreesde, dat hij de vrucht was, niet alleen van eene eenvoudig ongeoorloofde gemeenschap tusschen eene ongehuwde vrouw en een man, die echter met elkaar een huwelijk hadden kunnen aangaan, maar van den misdadigen omgang van een priester met eene vrouw, m. a. w. Erasmus schijnt de overlevering, dat zijn vader eerst na zijne geboorte geestelijke was geworden, niet geloofd te hebben.

Verder — en dit reken ik van meer gewicht — luidt het adres van een brief door Z. H. zelf aan onzen stadgenoot gericht: »Aan mijn geliefden zoon Erasmus Rogerii, Rotterdamsch geestelijke van de Utrechtsche diocees.»

De paus wist, dat Erasmus veel te lijden had van de